

TER HERINNERING

AAN DEN DAG DER

Bevestiging als Lidmaat

DER

NED. HERV. KERK

DOOR

Dr. J. M. S. Baljon,

Hoogleeraar te Utrecht.

12e duizend.

HEUSDEN. — L. J. VEERMAN.

TER HERINNERING

AAN DEN DAG DER

Bevestiging als Lidmaat.

A. Nummerdor, ouderling.

Ds. Adrianus Drost.
Herv. pred. de hoenen a. d. V.

15/09-1901 vanuit Angerlo
16/10-1910 naar Arnhem

P-

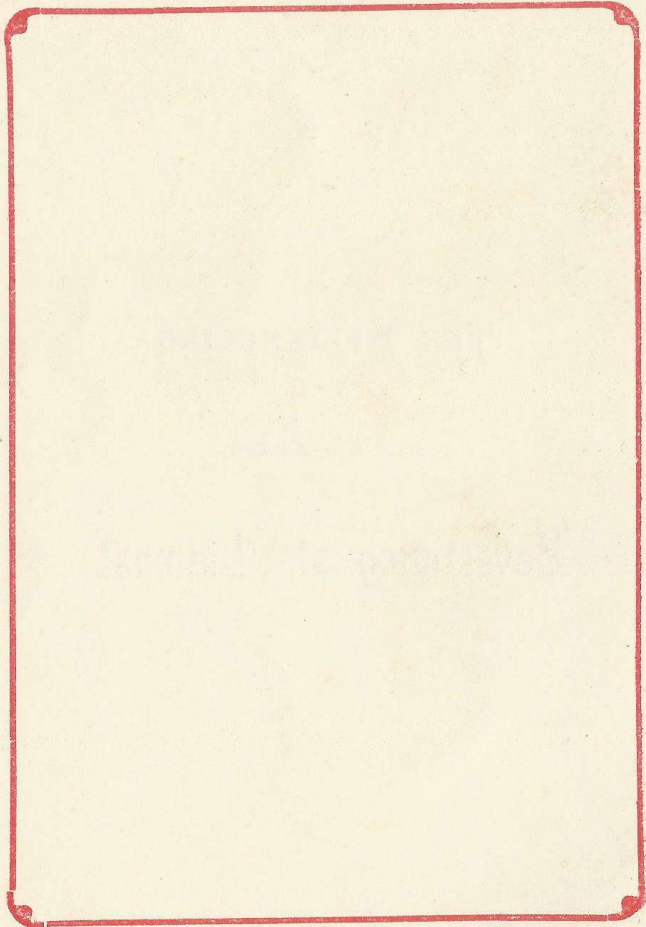
Ran

Frederik Willem

Tober

op den dag der ^{aanwijzing tot} ~~bevestiging~~ als lidmaat der
Ned. Herv. Kerk, uitgereikt door

A. Drost
pred.
A. Nummerdor
ond.
Loenen op Vecht
den 12de April 1905

TER HERINNERING

AAN DEN DAG DER

Bevestiging als Lidmaat

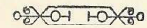
DER

NED. HERV. KERK

DOOR

DR. J. M. S. BALJON,

Hoogleraar te Utrecht.

12e Duizend.

HEUSDEN. — L. J. VEERMAN.

Een iegelijk dan, die Mij belijden zal voor de
mensen, dien zal ik ook belijden voor
Mijnen Vader, die in de hemelen is.

MATTH. 10, 32.

Want gij zijt duur gekocht. Zoo verheerlijkt
dan God in uw lichaam en in uwen geest,
welke Godes zijn.

I KOR. 6, 20.

Voorrede van den Schrijver.

Van dit boekske heb ik veel genot beleefd. Het verspreidde zegen, zooals mij door getuigenissen van vele lezers en lezeressen bleek. Hartelijk ben ik daarvoor dankbaar. Het verheugde mij dan ook zeer, dat de wakkere uitgever van dit boekske mij verzekerde, dat eene derde oplage noodzakelijk was geworden.

Onvergetelijk moet het uur van de belijdenis des geloofs voor onze lidmaten zijn en blijven. Dat dit woord daartoe medewerke!

Heb ik thans niet meer het voorrecht, jonge menschen voor te bereiden voor het lidmaatschap der Nederlandsch-Hervormde Kerk, door dit geschrift blijve er een band bestaan tusschen vele jonge lidmaten der gemeente en mij! Alle lezers en lezeressen mogen van mij de verzekering ontvangen, dat ik ook als Hoogleeraar aan de Nederlandsch-Hervormde Kerk en hare jonge lidmaten een warm hart toedraag.

Met de bede van de eerste uitgaaf besluit ik ook de derde:

»De Heer zegene onze kerk, hare voorgangers, en gewone leden!»

J. M. S. BALJON.

UTRECHT, Nov. 1901.

Nadat gij als lidmaat der gemeente bevestigd zijt en gij de vragen, die u bij uwe bevestiging gedaan werden, toestemmend hebt beantwoord, heeft uwe herder en leeraar, uw vriend, behoefte, nog enkele oogenblikken met u bij die belijdenis, bepaald bij de afgelegde beloften stil te staan. Gij wilt nog wel enkele oogenblikken luisteren niet waar? naar het woord van hem,

die u langeren of korteren tijd heeft onderwezen en die u liefheeft als schapen zijner kudde. De opperste, de trouwe Herder, Jezus Christus zelf, spreekt tot u door zijnen mond. Hoort Hem! Hij heeft er recht op, van u te vorderen, dat gij u nederzet aan de voetbank Zijner voeten.

Woorden, hoe goed ook gehoord, worden niet altijd onthouden. Zij vervliegen. Leest daarom dit boekje, bewaart het, haalt het nu en dan te voorschijn om het te doorbladeren. Ik zou zeggen: Haalt het ieder jaar op den verjaardag van uwe bevestiging als lidmaat der

gemeente voor den dag. Toetst dan u zelve en vraagt u af, hoever gij dat jaar gekomen of hoever gij helaas! — wat God genadig verhoede! — dat jaar zijt afgedwaald.

Het staat u, jonge lidmaten der gemeente! nog helder voor den geest, hoe gij met eene zekere spanning naar het uur der aanneming en naar de daarop volgende bevestiging hebt uitgezien. Telkens werdt gij bij de laatste lessen of catechisaties op het hoog ernstige doel gewezen, waarom wij tezamen waren. Gij moest — zoo zeiden wij u — de aanneming niet begeeren, om van het onderwijs af

te zijn; niet eenvoudig om toch bij de eene of andere, bepaald bij onze kerk te behooren; niet alleen om straks uw stemrecht te kunnen uitoefenen; niet om bij-oogmerken, om finantieele redenen; niet omdat gij eenen bepaalden leeftijd bereikt hadt; niet omdat gij u elders wenschet heen te begeven en hooptet te huwen en het onderwijs u dan zoo moeilijk zou vallen. Neen! uwe eenige drijfveer moest zijn: De liefde tot Christus, die u drong om te betuigen wat Hij voor u was en voor u tot stand had gebracht. Gij moest begeeren uw geloof, uwe hoop en

uwe liefde te belijden voor God en voor de gemeente.

Wat moest er veel geleerd, herhaald, in 't hoofd geprent worden, hetgeen aan sommigen uwer niet weinig inspanning kostte. Met uwe snipperuren moest gij woekeren. Wat zagen sommigen op tegen het antwoorden op de gedane vragen en dat in tegenwoordigheid van anderen. Er kon zooveel gevraagd worden en de kennis was nog zoo luttel, van weinig beteekenis. Doch ziet! de aanneming liep beter en gemakkelijker af dan gij gedacht had. De vragen waren zoo ingewikkeld niet.

Het antwoorden ging vlot. En de aanwezige ouderlingen waren blijkbaar ook uwe vrienden; zij waren niet gekomen om het u moeilijk te maken. Integendeel, zij wenkten u vriendelijk toe, schudden u de hand en verheugden zich met u.

De aanneming was voorbij, doch nu moest de bevestiging in het midden der gemeente nog komen. Gij moest antwoorden op vragen van zulke eene wijde strekking en diepe beteekenis. Het was een plechtig, aandoenlijk oogenblik, toen gij toestemmend kniktet: een oogenblik, dat gij nooit uw geheele leven lang ver-

geet. Gij gevoeldet: Aller oogen waren op u gevestigd. Men kende u in de gemeente zoo goed van uwe jeugd af aan. Gij wist, dat deze of gene op zou merken: »Ook hij, ook zij.» Een vader of moeder, een bloedverwant of vriend dacht onophoudelijk aan u en bad voor u. Gij zaagt uwen herder, die u nog eens met nadruk het heil uwer onsterfelijke ziel op 't hart bond. In één woord, gij werdt klein in u zelve en eene heilige vreeze vervulde uw hart. Gij waart blijde, dat de ure der bevestiging gekomen was en toch verlangdet gij naar den afloop, om stil, alleen

te zijn met uwen God, geen mensch te zien of te spreken. Thans nu gij rustig dit boekje leest behoort alles tot het verledene.

Laat ons tezamen kalm overwegen, wat gij beleden hebt en hoe gij uwe belijdenis in uw leven, uwe roeping, uwen stand eere kunt aandoen. Wat hadt gij tot den Heer bij uwe belijdenis te zeggen en wat betuigt Hij u voor uw verder leven? Wat eischt Hij van u?

Gij hebt beleden, dat gij gelooft in God den Vader, den Almachtige, Schepper des hemels en der aarde, en in Jezus Christus, Zijnen eenge-

boren Zoon, onzen Heer, en in den Heiligen Geest.

Gij hebt verklaard, des zins en willens te zijn, bij deze belijdenis door Gods genade te volharden, de zonde te verzaken, te streven naar heiligmaking, en uwen Heiland in voorspoed en tegenspoed, in leven en in sterven getrouw te volgen, gelijk aan zijne ware belijders betaamt.

Eindelijk hebt gij beloofd tot den bloei van het Godsrijk in het algemeen en van de Nederlandsche Hervormde Kerk in het bijzonder, met opvolging van hare verordeningen, naar uw vermogen volijverig mede te werken.

Gij gelooft dan in God, den Vader, d. i. gij gelooft in Hem als uwen Vader. Gij gevoelt u zijn kind een erfgenaam der eeuwige heerlijkheid. Niet u zelven, niet de wereld, maar uwen Schepper en Onderhouder behoort gij toe. Hij gaf u het leven, den adem en het nieuwe geestelijke leven, al was 't ook in aanvang en beginsel. Door hem leerdet gij belijdenis af te leggen van uw allerheiligst geloof. Hij gaf u daartoe de kracht, den lust en de gelegenheid. Hij leerde u gelooven. Aan hem dankt gij alles. Maar zoudt gij dan niet Hem uw leven wijden, Hem lief-

hebben met uw geheele hart en al uwe krachten? Moet het dan niet uwe vraag te allen tijde zijn: Wat wil de Heere God van mij? Wat moet ik doen en wat moet ik laten, om Hem welbehagelijk te zijn?

Gij hebt beleden te gelooven in God, in den heiligen God, die alle zonden ziet en hoort en eens in het gericht brengt; in dien God, die uw hart kent en weet of gij met oprechtheid dan wel met geveinsdheid, met onverschilligheid, althans met een koud hart het „ja” hebt uitgesproken. Ik bid u, vreest dien God. Zijt heilig en volmaakt, gelijk uw Vader in den

hemel heilig en volmaakt is.

Die God, in wien Gij gelooft, is evenwel ook de liefdevolle, de genadige, die uwe zonden wil vergeven, de zonden uwer jonkheid en van uw verder leven. Hoort Hem spreken: »Ik delg uwe overtredingen uit als eenen nevel en uwe zonden als eene wolk. Keer weder tot Mij, want ik heb u verlost'' (Jezaja 44: 22). Gelijk uw vader zich over u ontfermde, wil uw hemelsche Vader zich over u erbarmen alle dagen uws levens, wanneer gij tot Hem nadert. Een verbroken en verbrijzeld hart zal Hij niet verachten. Brengt uwen God

telkens uwe zond- en schuldoffers! Zoekt dagelijks Zijn aangezicht! Onze God wil, dat gij oprecht en vertrouwelijk met Hem omgaat. Zegt Hem alles wat in uw hart is. Indien gij hiertoe komt, zult gij vrede ontvangen, den vrede van Jeruzalem.

Bidt dagelijks: Uw naam, o God! worde geheiligd! en heiligt gij Gods naam door u als geheiligde kinderen te gedragen.

Gij hebt beleden, dat gij gelooft in, d. i. aanneemt en u toevertrouwt, u overgeeft aan den almachtigen God, den Schepper van hemel en aarde. Beseft gij ten volle wat deze betui-

ging in zich sluit, het groot gewicht daarvan? Uw Vader is de Almachtige, die spreekt en het is er, die gebiedt en het staat er. Uw Vader is de Almachtige, die dus alles doen kan wat Hem welbehagelijk is, die nooit voor iets staat en wiens hulp nooit te kort schiet. Hij is de Heer, dien niemand of niets op den duur kan wederstreven en die Zijnen raad volvoert. Welnu! als gij weet en verstaat wat gij gelooft, moogt gij u in uw verder leven niet aan wankelmoedigheid, niet aan ongelooft, klein-gelooft en bijgelooft schuldig maken. God waakt over u en zal alles u ten

beste keeren. Leeft uit de hand uws Gods! Hij bepaalt de maat uwer zegeningen en uwer droefenissen, het getal uwer gelukkige, zonnige en uwer droeve en sombere dagen. Hij bekleedt u met zijn feestkleed en op zijnen tijd ook met het kleed der rouwe. Mort of klaagt dan niet! Weest niet verbitterd om bepaalde omstandigheden en tegen zekere personen! Geen macht ter wereld kan u eenig leed berokkenen, als God het niet wil of toelaat. Hebt gij zorgen, kommer, verdriet, schreidt gij tranen, gaat tot God, klaagt Hem uwe noden!

Hij kan en wil en zal in nood
Zelfs bij het naadren van den dood
Volkomen uitkomst geven.

Zou de Almachtige, de Schepper
van hemel en aarde, uw gebed niet
kunnen verhooren? Als de onrecht-
vaardige rechter naar de stem der
weduwe luisterde, omdat zij 't hem
zoo moeilijk maakte, zal God dan
geen recht doen Zijnen uitverkore-
nen, die dag en nacht tot Hem roe-
pen?

Op de belijdenis van het geloof in
God, den Vader, volgt die van het
geloof in Jezus Christus, Zijnen een-
geboren Zoon, onzen Heer. Gij draagt

den Christennaam; gij hebt u gevoegd
bij eene bepaalde, Christelijke kerk;
gij hebt u geschaard onder de ba-
nier van het kruis des Heeren Jezus
Christus. Gij wilt dus den Heer be-
lijden voor de menschen als uwen
Heer en Verlosser. Gij wilt van Hem
getuigenis afleggen, opdat de Zoon u
belijde voor den Vader, die in de
hemelen is.

In Christus gelooven, is één met
Hem zijn gelijk de ranken met den
wijnstok. In Christus gelooven, is met
Hem sterven aan de zonden en da-
gelijks met Hem opstaan tot het nieu-
we leven der verlostten. In Christus

gelooven, is breken met het onchristelijke, met de macht des vleesches en den dienst der duisternis. Wie waarlijk in Christus gelooft, zegt met den 1^{en} Zondag van den Heidelberg-schen Catechismus: »Dit is mijn eenige troost beide in leven en in sterven, dat ik met lichaam en ziel niet mijns, maar mijns getrouwen Zaligmakers Jezus Christus eigen ben, die met Zijn dierbaar bloed voor al mijne zonden volkomen betaald en mij uit alle geweld des duivels verlost heeft.»

Om de belijdenis van Jezus Christus, van den gekruisigden Christus, den eeniggeboren Zoon van God, zult

gij misschien smaadheid, hoon, spot en verguizing moeten lijden. Nog zijn er velen, die uitroepen: »Wij willen niet, dat Hij koning over ons zij!» De wereld is vermetel in haar ongelooft en hare verwerping. Laat u dit niet ontmoedigen! Weest niet versaagd! Bloost niet, maar vat moed! Gelijk de ware krijgsknecht bereid moet zijn om in het vuur te gaan voor zijnen koning, moet de Christen het vuur der loutering, der beproeving, der verzoeking om Jezus' wil doorstaan. De Roomsche-Katholieke, vrouwelijke lidmaten dragen vaak een kruis op de borst. Ik kan

u niet aanraden, dit gebruik te volgen. Maar houdt gij den gekruisigden Christus, den „Crucifixus” gedurig voor oogen en draagt Hem in uw hart! Staat gij bloot aan spot, komt een aanval, denkt dan aan Hem en vraagt u zelve af: Wat doe, wat draag ik voor dien Heiland, die zoo veel voor mij gedaan en gedragen heeft?

Geloofst gij in Jezus Christus, uwen Heer, zorgt dan, dat gij getrouwe onderdanen van Hem zijt. Verheerlijkt Hem door woord, handel, wandel, lied en gebed! Eert den Zoon gelijk gij den Vader eert! Buigt u

dankbaar voor Hem neder!

Vader, Zoon en Heilige Geest behooren onverbrekkelijk tezamen. Daarom eindigt uwe geloofsbelijdenis met deze woorden: »Ik geloof in den Heiligen Geest,” d. i. in dien Geest, die één is met den Vader en den Zoon; in dien Geest, die het verlossingswerk toepast op uwe harten; in dien Geest, door wiens kracht gij zijt wedergeboren en nieuwe schepselen geworden; in dien Geest, die u in alle waarheid leiden zal en uw pad verlichten. Het is die Heilige Geest, die u voortdurend moet onderwijzen in den weg der waarheid, om u te ont-

dekken aan uwe zonden, u te beschamen, te verteederen en te vertroosten. Jezus is niet meer op aarde en toch hebt gij dringend behoefte aan Zijne gemeenschap en aan Zijne tegenwoordigheid. De Heiland, die dit wist, gaf u den Geest in Zijne plaats. Weezen heeft Hij u niet gelaten. Uw lot heeft Hij zich aange trokken. Hoort het ruischen van den adem des Heiligen Geestes in de gemeente!

Wij hopen, dat gij niet alleen Pinksterfeest zult vieren op den gezetten tijd in het kerkelijk jaar, maar herhaalde malen. Wat zouden wij

ons verheugen, als gij dikwerf God oprecht en vurig danken mocht voor de gaven des Heiligen Geestes, u geschonken. De vruchten des Geestes zijn liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid (Gal. 5: 22). God geve, dat die vruchten steeds meer en meer uw deel mogen worden!

Wie zich niet leiden laat door den Heiligen Geest, wordt bestuurd door den onheiligen geest, den geest des Boozen en staat voortdurend aan zinnen invloed bloot. Hij wordt een kind der duisternis. Laat u leiden

door Gods Geest! Verzet u er niet tegen! Verhardt u niet wetens en willens! Spot er niet mede! Er bestaat ook eene zonde tegen den Heiligen Geest, eene zonde, die uit zulk eenen toestand van verharding voortkomt, dat de mensch totaal gevoelloos is; eene zonde, die niet vergeven wordt noch in deze eeuw noch in de toekomst. Slechts zeldzaam komt die zonde voor en hij, die huiverig is, haar te bedrijven, zal er zich juist niet aan schuldig maken. Maar dat zij bedreven wordt, leert de Heilige Schrift, leert de geschiedenis der Christelijke gemeente, leert uwe er-

varing. Begint Gods Geest te werken, verzet u dan niet, maar zegt: »Kom! Heilige Geest! daal neder als op het Pinksterfeest!»

Geloofst gij in God den Vader, in den Zoon van God en in den Heiligen Geest, dan moet gij bereid en gewillig zijn, door Gods genade bij deze belijdenis te volharden. Een goed begin is het halve werk — zegt een bekend spreekwoord. Niemand zal dit ontkennen. Doch op het gebied des geestelijken levens komt het vooral op de volharding aan. Gij gelooft de volharding der heiligen? Laat het uit uwe volharding blijken, dat

gij tot de heiligen behoort! Mocht de Heer nooit tot u kunnen zeggen: »Dit heb ik tegen u, dat gij uwe eerste liefde verlaten hebt.» Weest kalm, nuchter, natuurlijk, echt geestelijk en Bijbelsch in uwe vroomheid! Alle opgeschroefdheid en opgewondenheid straft zich zelve en gij vervalt, als gij u zelve daaraan schuldig maakt, rasch van het eene uiterste tot het andere. Gij volhardt dan niet.

Meent nooit, dat gij het alreede verkregen hebt of volmaakt zijt. Maar jaagt er naar, of gij het ook grijpen mocht. Strijdt iederen dag den goeden

strijd! Streeft naar heiligmaking of heiliging, zonder welke niemand den Heer zien zal. Laat bij u een wassen en toenemen in de genade zijn te bespeuren! Wij moeten dagelijks losser worden van de aarde en het aardsche en meer verbonden met den Vader in de hemelen, met den Heiland en meer geleid door den Heiligen Geest.

Zult gij volharden op den smallen weg, dan is vóór alle dingen noodig, dat gij u recht verootmoedigt, klein zijt in eigen oogen, nederig en gering. God wederstaat de hoovaardigen, maar den nederigen geeft Hij

genade. Laat geen' dag voorbijgaan, al hadt gij het nog zoo druk, zonder gebed. Het gebed, de gemeenschaps-oefening met God, is voor u dringend noodig evenals de lucht, die gij inademt. Zonder gebed is er geen geopende hemel, geen geopend Vaderhart, geen hoop, geen steun, geen draagkracht. Ziet toe, dat uw gebed niet verhinderd worde! Kunt gij niet waarlijk bidden, omdat gij eene veete hebt tegen uwen broeder of uwe zuster, tegen vriend of vijand, verzoent u eerst en komt dan voor het aangezicht van God! Kunt gij uw hart voor den Heer niet uitstorten,

omdat gij boezemzonden streelt, die de vrijmoedigheid tot het bidden benemen, belijdt dan eerst die zonden, breekt er mede! Staat af van alle ongerechtigheid en gij zult zien, dat de ladder Jacobs ook voor u is opgericht, waarlangs de engelen Gods opklimmen en afdalen.

Tot de volharding op den weg, welken gij als belijders van Christus bewandelen moet, is onontbeerlijk de lezing van de Heilige Schriften des Ouden en die des Nieuwen Verbonds. Uit die bron moet gij dagelijks putten om uwen dorst te lesschen. Daarin spreekt God het duidelijkst, het

schoonst, het meest onmiddellijk tot uwe ziel. Let op de leidingen des Heeren met zijn volk des Verbonds, op Zijne vertroosting, tot dat volk gericht. Luistert naar der profeten mond, verdiept en verlustigt u in de zangen der Oude Bedeeling! Vooral hoort naar het woord van den Heiland, die in de evangeliën spreekt! Prent Zijn woord u diep in het hart en ziet op Zijne daden, die van Zijn Zoonschap, van Zijne Majesteit getuigen! Overweegt ook nauwgezet wat in de Nieuw-Testamentische Brieven geschreven is voor de eerste Christelijke gemeenten! Geloof mij, ook voor u en voor

onzen tijd hebben die Brieven hunne waarde. Zij verouderen niet. Leest wat gij reeds kent getrouw en ijverig over! Nieuw licht valt dan op het reeds bekende en toch nog niet genoeg gekende. Gij beziet een hoofdstuk heden weder met een geheel ander oog dan gisteren en past misschien het geschrevene beter op uwe harten toe dan vroeger. Zoekt uw beeld in de heilige Schriften en gij zult het daar vinden, hetzij in eenen kranke, in eenen arme van geest; in een, die in angst en zorgen verkeerend uitziet naar de bergen, vanwaar zijne hulpe komen zal, hetzij

dat gij jubelt met de verlostten van Zion. Graaft in die mijnen en gij zult er edele metalen uit te voorschijn halen!

Voor eene gezonde ontwikkeling van uw geestelijk leven is ook dringend noodzakelijk, dat gij den omgang met Christenen en Christinnen, die uw vertrouwen hebben, zoekt; dat gij met hen spreekt en hen raadpleegt. Staat niet op u zelve, want dan wordt gij niet eenen frisschen, krachtigen boom, maar eene kasplant gelijk. Gij loopt anders gevaar, u aan eenzijdigheid schuldig te maken. Weest niet menschenschuw, maar

wilt gaarne met personen, voorzover zij ernstig en waarheidlievend zijn, van gedachten wisselen. Denkt nooit dat gij het alleen weet of de wijsheid in pacht hebt! Gij zoudt u dan deernlijk vergissen en u belachelijk maken. Wilt, hoe oud gij zijt, van anderen leeren! Weest niet zoo verwaten van te meenen, dat uwe opvatting van eene Bijbelplaats of van eene Christelijke waarheid de volstreckte of de absolute waarheid is en dat niet een ander op zijne wijze ook licht voor u kan ontsteken. Een valsche kennis maakt opgeblazen. De liefde sticht.

Getrouw moet gij zijn aan uwe

belijdenis en bij uwen Heiland blijven in voorspoed en in tegenspoed, in leven en in sterven. Dat heeft ontzaglijk veel in, meer dan gij thans bevroedt. O! mocht gij er iets van verstaan! Het evangelie is een zuurdeeg, dat geheel uw hart moet doorzuren. Waar gij komt, in welke verhoudingen, in welke gevallen, voor welke personen, gij moet trachten een Christen, eene Christin te zijn. Houdt er u verzekerd van: Wie hier waarlijk gestreden heeft, wordt eens gekroond met de kroon der eere. Op uw sterfbed behoeft gij dan niet te vreezen, maar gij ziet de hemelen geopend

en Jezus staande aan de rechterhand Gods, bereid u te ontvangen. In het huis des Vaders zijn vele woningen. De Heer is er heen gegaan om u plaats te bereiden.

Gij hebt in de laatste plaats beloofd, tot den bloei van het Godsrijk in het algemeen en van de Nederlandsch Hervormde kerk in het bijzonder naar uw vermogen met opvolging van hare verordeningen mede te werken. Over dit laatste nog een enkel woord en dan verg ik niets meer van uw geduld.

Als leden van de gemeente des Heeren zijt gij tot arbeiden in Zijnen

wijngaard geroepen. Luie, trage, vreesachtige dienstknechten kan de Heer niet gebruiken. Met uwe gaven en uwe talenten moet gij woekeren tot Gods eer en tot uitbreiding van Zijn koninkrijk. Hoe eenvoudig in de wereld, gij kunt iets doen voor de zaak des Heeren. Hoe aanzienlijk of hoog geplaatst, gij moet iets doen en u daarvoor niet te voornaam achten. Geeft uwe gaven voor armen, weezen, kerk, voor uit- en inwendige zending! Geeft bovenal u zelven, uwe personen, uwe krachten! Trekt uit en zoekt de verlatenen, de zondaars op! Trekt uit, gij jongelingen!

naar de heidenwereld en brengt den blinden heidenen het evangelie! Zijt gij niet te oud en hebt gij gaven en middelen, tracht herders en leeraars te worden! De oogst is zoo groot en de arbeiders zijn weinigen. Gij jonge dochters! ook voor u heeft de Heer eene taak. Komt gij tot den huwelijken staat, werkt dan in uwe gezinnen door uw voorbeeld, woord en uwen stillen en godzaligen wandel. Heeft God het beter voor u geoordeeld, dat gij niet huwen zult, ook dan zijt gij hier niet te vergeefs. Neen! juist dan hebt gij als eene belijderes van Christus eene bijzondere roeping voor

Gods koninkrijk. Kunt gij niet misschien onderwijs geven op Zondagschool, naai- of breischool, aan onkundigen iets leeren? Kan het getal der diaconessen niet zeer vergroot worden? Kunt gij ook geen diacones, geen zuster der dienende liefde zijn, zonder een bepaald ordekleed te dragen? Belijderessen! laat nooit van u gezegd worden: »Zij weten met haren tijd geen raad en zijn zich zelve een kruis. Doelloos zwerven zij rond.» Stelt u een ideaal, een doel voor oogen en doet wat uwe hand vindt om te doen. Zoekt het niet te hoog, te ver af, maar dicht

bij u, bij uwe naaste betrekkingen, bloedverwanten, misschien in uw eigen huis!

Gij hebt u aangesloten bij de Ned. Herv. kerk. Als lid van die kerk verheug ik mij daarin van ganscher harte. Gij hebt u gevoegd bij eene kerk, die de kerk uwer vaders was; eene kerk met schoone tradities en een kostelijk verleden; eene kerk, die ook voor onzen tijd eene groot-sche roeping te vervullen heeft en van alle protestantsche kerken van ons vaderland den meesten invloed op ons volk heeft behouden. Gij hebt u gevoegd bij eene kerk, die — ik

mag dit niet verzwijgen — hoeveel goeds zij bezitte, ook hare feilen en gebreken heeft. Gij zult die opmerken en anderen zullen daarvan spreken. Spant dus uwe verwachtingen niet te hoog! Weet vooruit, dat evenmin als eenige andere kerk ter wereld de onze volmaakt, zonder vlek of rimpel mag heeten. In onze kerk zoowel als in alle andere kerken zijn onder de gewone leden en de voorgangers oprechte en geveinsde discipelen des Heeren. Er is ook bij ons zoowel kaf als koren. Wie gelijken op het kaf en wie op het koren! Laat de bepaling daarvan aan God

over! Hij kent de harten. Weest gij zelven — en ziet toch vooral op u zelven toe! — getrouwe, wakkere leden der Ned. Herv. kerk en verlaat haar nooit, zoolang gij daarin het evangelie van Jezus Christus hooren kunt en aan de behoeften uwer harten wordt voldaan.

Hebt uwe leeraren, die u op den weg des levens voorgaan, lief om huns werks wil! Wil nooit over hen heerschen evenmin als zij dit over u mogen doen! Spreek nooit achter hunnen rug! Weest niet hard, niet koud in uw oordeel! Zij hebben als uwe herders behoefte aan hartelijk-

heid, sympathie, aan warmte des gemoeds! Leeft met hen mede en bidt voor hen! Toont ook jegens uwe herders, dat gij getrouwe schapen zijt! De Opperste Herder verlangt dit van u.

Komt gij in onze kerk of buiten onze kerk hetzij hier of elders in aanraking met andersdenkenden, wees dan niet bits, niet hard, niet bitter, maar vriendelijk, en tracht door zachtmoedigheid en overreding te winnen. Bij verschil van leeftijd, opvoeding, onderwijs, ervaring en ontwikkeling kan het verschil van inzichten niet uitblijven. Dit was zoo in de

eerste Christelijke gemeente; dit was zoo gedurende alle eeuwen van de geschiedenis der Christelijke kerk en het zal zoo blijven, zoolang de wereld bestaat. Alle klachten en Jeremiades daarover kunnen dit verschijnsel niet wegnemen. God heeft gewild, dat er verscheidenheid zou zijn. Evenmin als er eenvormigheid bestaat in het rijk der natuur, kan er eenvormigheid gevonden worden in het rijk der genade. Eenvormigheid is de dood voor alle geestelijk leven. Zoekt, wanneer gij in aanraking komt met personen, die van u in opvatting of geloofsovertuiging verschillen, zooveel

mogelijk de aanrakingspunten, datgene, waarin gij het met elkander eens zijt en tracht dan verder tot overeenstemming te komen in datgene, waarover gij nog met elkander verschilt. Haat elkander niet om uwe overtuiging, veracht elkander nooit daarom! Godsdiensthaat is de rampzaligste tweedracht, die ik mij denken kan.

Gij jonge mannen! weest later getrouwe leden der Ned. Herv. Kerk, en zijt op uw' post, als gij geroepen wordt, iets voor haar te doen als ouderlingen, diakenen, leden van een kiescollege, wijkbroeders, of op eenige

andere wijze. Streeft er naar de gemeente op te bouwen!

Jongelingen en jonge dochters! laat uwe plaatsen in het huis des gebeds nooit ledig staan, als gij Gods Woord kunt hooren verkondigen, vooral niet als de disch des Nieuwen Verbonds gereed staat. Veronachtzaamt de onderlinge bijeenkomsten niet gelijk sommigen de gewoonte hebben! Voegt u niet bij secten, kleine of groote kringen buiten de kerk! Hoewel wij volstrekt niet gelooven aan een zaligmakende kerk, moeten wij toch erkennen, dat het verkeer buiten de kerk gewoonlijk weinig goeds, wel

veel eenzijdig, ziekelijk Christelijk leven heeft voortgebracht. Gaat niet nu eens naar deze, dan naar gene kerk, want dan zijt gij dwaalsterren. Weest vaste sterren, die u houdt aan eenen bepaalden, vasten weg! Bestendigheid en gelijkmatigheid zijn ook noodig op het gebied van het geestelijke leven.

De beantwoording van de gedane vragen geeft u een zware verantwoording. Wij zeiden u dit vooruit, opdat gij later niet over misleiding zoudt behoeven te klagen.

Wie is tot al deze dingen bekwaam? roept gij uit en wij zeggen het u na.

Volkomen kunt gij dit alles niet houden. Immers struikelen wij dagelijks in vele opzichten. Indien evenwel slechts de begeerte bij u gevonden wordt, om zooveel mogelijk aan uwe beloften getrouw te blijven dan zijn wij tevreden.

Bidt en gij zult ontvangen. Zoekt en gij zult vinden. Klopt en u zal worden opengedaan.

Opent uwen mond
Eischt van Hem vrijmoedig
Op zijn trouwverbond,
Al wat u ontbreekt,
Schenkt Hij, zoo gij 't smeekt,
Mild en overvloedig.

